

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 53
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 27 ОКТОМВРИ 2015 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Христо Иванов – министър на правосъдието

ОТСЪСТВАТ: Сотир Цацаров, Юлиана Колева

/На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор на Инспектората към ВСС/

/На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на ВСС/

/Откриване на заседанието – 14.00 ч./

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, добър ден. Откривам извънредното заседание на Висшия съдебен съвет. Една точка в дневния ред и една допълнителна точка. По дневния ред имате ли възражения или допълнения? Ако няма възражения и допълнения, моля да дадете знак с ръка за дневния ред, заедно с допълнителната точка. /гласуват/ Приема се. Благодаря Ви, колеги.

/След проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

2. Предложение за изпращане на писма до европейски институции за становище, с оглед подготвения проект на Закон за държавния бюджет.

Внася: Комисия "Публична Комуникация"

ХРИСТО ИВАНОВ: Точка първа - Предложение от комисия „Бюджет и финанси“ относно проектобюджета на съдебната власт за 2016 г. Кой ще докладва? Заповядайте, г-н Узунов.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-н Министър. Уважаеми колеги, от Министерство на финансите ни бе изпратен проект на бюджет на съдебната власт за 2016 г., от който установихме, че ни се предлага бюджет в размер на 473 милиона. Констатирахме, че съгласувателната процедура, която е по закон, тоест регламентирана с Постановление на Министерски съвет № 62/30.01.2015 г., не е спазена от страна на Министерството на финансите. Констатираме, че със Закона за държавния бюджет за 2016 г., в този закон се предвижда изрична норма, в която се определя минималната магистратска длъжност в разрез с изискванията на Закона за съдебната власт в чл. 218 и чл. 218, ал.2.

В резултат на тези констатации, комисия „Бюджет и финанси“ предлага на вниманието на пленума проект на решение, с

което уведомяваме Министерския съвет в неспазените изисквания на бюджетната процедура за 2016 г., така както постановява цитираното постановление на Министерски съвет. Изразяваме и своето принципно и остро несъгласие относно изготвения от Министерството на финансите проект на бюджет на съдебната власт за 2016 г. в частта за разходите.

В същото време в проекта за бюджета за 2016 г. констатираме рязко увеличаване на разходите по перо „Възнаграждения за персонал“ за редица други ведомства. Бих искал да посоча, примерно администрацията на президента със 100 000 лв., на Министерски съвет с 4 563 000 хил. лв., на Министерство на финансите със 17 415 000 лв., на МВР с 53 734 000 лв., на Министерство на правосъдието с 10 000 000 лв., на Социалното министерство със 7 000 000 лв., на Министерство на здравеопазването с 1 321 000 лв.

Всъщност, колеги, оказва се, че единствено съдебната власт, Народното събрание и Министерството на регионалното развитие и благоустройство са с 0 средства за следващата година по това перо.

Поставяме на вниманието на органа за дебат въпроса редно ли е в Закона за държавния бюджет да се определя ежегодно минималната магистратска заплата. Не означава ли това, че на практика изпълнителната власт е тази, която определя и разпределя бюджета по това перо? Оттук се поставя и въпросът за това колко конституционно съобразна е тази разпоредба. И най-важният въпрос - това не противоречи ли на конституционно установения принцип за независимост на съдебната власт.

Имате думата, колеги.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте, г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Уважаеми колеги, аз преди да сляза тук да участвам в заседанието чух по радиото една новина. Вероятно и други я знаят. А именно, че се предлага актуализация за бюджета за тази година, като цяло, от страна на финансовия министър, за 2015 г. При което има увеличение с близо 390 000 000 лв. на допълнителните държавни разходи, заложили в този ревизиран бюджет. От тези пари 187 000 000 лв. са разходи за персонал. Това включва и заплатите и издръжката на персонала, всичко това заедно на Министерство на вътрешните работи, Министерство на отбраната и Министерството на правосъдието.

И аз си зададох въпроса, тази актуализация, свързана с тези три министерства как се покрива с казаното от министър Горанов по-рано в едно писмо до Висшия съдебен съвет, като негов апел, за оптимизиране на разходите, намаляване на разходите, включително и за намаляване на разходите за персонал по отношение на Висшия съдебен съвет. Това е за 2015 г., но то същото важи и за 2016 г.

В публикувания законопроект за държавния бюджет за 2016 г., както каза преди малко колегата Узунов, е предложен един текст на § 2, с който ще се измени Закона за съдебната власт в чл. 218, ал. 2. Повтарям го неслучайно: „Основното месечно възнаграждение за най-ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност се определя ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България.“

Казвам го, за да мога да изкажа и становището си, за което бяхме подканени преди малко от колегата Узунов, във връзка с противоконституционността на този текст. Ако той се приеме това ще означава, че всяка година в правомощието на Народното събрание ще бъде да определя, респективно да изменя

възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите, тъй като сегашната уредба в чл. 218, ал. 2 от Закона за съдебната власт предвижда магистратските заплати да са зависими единствено от средномесечната работна заплата в бюджетната сфера, а тя е обективна величина, то промяната в начина на формиране на възнагражденията на магистратите е така, че то да стане зависимо всяка година от волята на Народното събрание, означава че ще се увеличи зависимостта на съдебната власт от изпълнителната и законодателната власт. И промените по този генерален начин, уредбата на възнагражденията на съдебната власт, финансовото министерство, респективно предложението на Министерския съвет за промяна в нашия закон, което да бъде прието от Народното събрание, означава, че ще се премахне една от най-сериозните гаранции за независимостта на съдебната власт, а именно нейната финансова независимост.

Коментирайки горното, свързано с нашето предложение за проектобюджет на съдебната власт, респективно приемането на този проект за 2016 г., аз не намирам каквото и да било основание ние да отстъпим от това становище, което досега сме заемали по отношение, както на разходната част на бюджета така и на приходната, която между другото изобщо не е предмет на обсъждане от страна на финансовото министерство при положение, че тенденцията в последните няколко години е приходната част на съдебния бюджет да намалява обективно, а това би трябвало да се отрази не само на бюджетната рамка и на бюджетната прогноза, а трябва да се отрази конкретно и на проектобюджета за всяка следваща година. Това е така, защото колкото е по-малка тази приходна част, толкова повече съдебната власт е зависима от държавната субсидия, като разлика между разходната и приходната

част. Разходната и приходната част имат винаги разлика в полза на разходната част и тя се компенсира от държавата.

Никакви обсъждания в тази насока не са предприемани досега от страна на изпълнителната власт, нито е извършван анализ защо приходната част на съдебния бюджет намалява обективно. Тоест, не могат да бъдат събрани тези приходи, които са заложили в тази приходна част в последните няколко години. Затова оценките за несъвършенствата на формирането на нашия бюджет, оценките за неговата непрозрачност респективно и затова, че ние увеличаваме исторически и механично разходната част всяка година, не са коректни, а най-малкото не са и точни.

По отношение на прозрачността. В продължение на три години Висшият съдебен съвет, публикувайки на страницата на комисия „Бюджет и финанси“ още през месец юли проектобюджета за всяка следваща година, с нарочни писма е канил не само магистратите, а и съответните граждански организации, включително и Гражданският съвет за вземане на становища по този проект и за внасяне на идеи, предложения и допълнения. Досега това нещо не е направено. Така че мнението, свързано с непрозрачността на формиране на съдебния бюджет, не приемам, защото то не е вярно.

На второ място. Висшият съдебен съвет е единствената институция, която всяка година в проектобюджета си не залага средства за незаетите щатни бройки.

На трето място. Когато се коментира, че Висшият съдебен съвет провежда политика на механично увеличаване на разходната част всяка година и не предприема действия за формиране на програмен бюджет, моля да бъде ясно на тези, които са критици, че в Закона за публичните финанси не е предвидено

Висшият съдебен съвет да изработва програмен бюджет. И на второ място, проектът, който Висшият съдебен съвет защити успешно, свързан с програмното бюджетиране, е пилотен и не е свързан с цялостното приемане на програмен бюджет за всички органи на съдебната власт, затова предстои неговото надграждане. Дори и да имаше програмен бюджет Народното събрание не би могло да го приеме точно поради тези заложи в Закона за публичните финанси текстове, които не позволяват това. Позволено е да се прави програмен бюджет само на определени първостепенни разпоредители от изпълнителната власт.

Колкото до апела на финансовия министър за оптимизация на разходната част на бюджета ни за следващата година, мога да изтъкна, че дори да се проведе едно съкращение в рамките на 10 % от съдебната администрация и то като реално заети бройки, максималният размер на икономията, която би реализирал Висшият съдебен съвет е 9 000 000 лв. С девет милиона лева не могат нито да бъдат захранени, така да се каже, новите заплати, нито могат тези 9 000 000 лв. да се приемат за сериозно и голямо оптимизиране на разходната част на бюджета.

На следващо място, свързано с казаното от различни институции, включително от финансовото министерство, за промяна на съдебната карта, в този момент Висшият съдебен съвет не е изготвил все още своята програма за натовареност, която да е официално приета, за да може оттам да прецени кои да са тези евентуални промени в съдебната карта. Това не би могло обективно да бъде направено. Мисля, че, говорейки сега за бюджета, по този въпрос трябва да вземем повече отношение, за да можем да дадем на обществото повече яснота какви са причините ние да не можем да заложим в бюджета за следващата година такова съкращение

респективно такава, така да се каже, новост за изработване на нови параметри за бюджета с оглед на евентуално закриване на органи на съдебната власт. Затова, имайки предвид всичката тази насоченост към този момент, към тази даденост, към тези обективни условия на Висшия съдебен съвет за оптимизиране на разходите, аз мисля, че предоставеното на вниманието ни предложение за приемане на проектобюджет е реално и държи сметка за всички тези обстоятелства, включително и за оптимизирането на разходите, още повече, че се забравя вероятно от други органи, че около 90 % от бюджетните разходи на съдебната власт са свързани със заплати, обезщетения, осигуровки и здравни. Много малка е тази част, която е същинската издръжка за органите на съдебната власт и те в продължение на твърде много години са лишени, както от едно нормално устройство на работните си места за провеждане на тяхната основна дейност така и няколко години поред бяха лишени от възможността за актуализация на заплатите и по този начин внушението у нашето общество, че този бюджет е непрозрачен, че този бюджет е прекомерно завишен, като разходна част, изобщо не приемам и не считам за основателно. Право на всеки в този плуралистичен наш живот е да говори каквото си иска, но тогава, когато се внушава на обществото, че съдебната власт има непрозрачен бюджет, който не е оптимален и неоптимизиран, нека да бъде подкрепено с факти.

Затова аз ще подкрепя това предложение на комисия „Бюджет и финанси“, защото считам, че това е възможно минималното увеличение, което Висшият съдебен съвет би могъл да поиска, за да може системата и следващата година да функционира нормално и средствата са съвсем достатъчни за нейното съществуване, но макар и на границата на достатъчността.

Това е, което исках да кажа.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Найденова даде знак. След това Г-н Узунов.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Министър. Няма да повтарям всичките аргументи, които г-н Кожарев току-що изложи, които аз също подкрепям. Искам да обърна внимание само на няколко факта. Започна г-н Узунов при представяне на тази точка, която беше и повод за днешното заседание, но трябва да кажем, че проектът за бюджета за 2016 г. беше публикуван на интернет-страницата на Министерство на финансите вчера сутринта. Вчера сутринта във Висшия съдебен съвет постъпи от министъра на финансите писмо, с което ни се изпраща проектът за бюджета за 2016 г. за становище. Разбира се, ние може да вземем становище по частта, касаеща финансирането на съдебната власт.

Доколкото бюджетната процедура предвиждаше Министерски съвет в срок до 28 октомври, т.е. утре, да разгледа и да приеме проектозакона за бюджета на съдебната власт, това провокира членовете на комисия „Бюджет и финанси“ вчера да проведат заседание и да предложат на министъра на правосъдието да свика днешното заседание именно днес, за да можем, макар и в много кратки срокове, ние да изразим нашето становище по проекта, който научихме едва вчера, макар че, пише го и в проекта на решение на комисия „Бюджет и финанси“, бюджетната процедура предвиждаше това да стане най-късно до 16 октомври 2015 г. Така че освен, че не са спазени и сроковете, и това провокира днешното заседание, което така или иначе ще наруши и другата работа на Висшия съдебен съвет, но смятам, че тази тема е важна.

Г-н Кожарев изнесе някои факти, но, колеги, ако отворите заглавната информационна страница, тази, на която аз попаднах в Dir.bg - новина: „Със задна дата се увеличават заплатите на учителите.“ - Чудесно. Имаме достойни български учители. Нека да си припомним всички дебата с нашето искане, което остана безмълвно без последици, за привеждане на възнагражденията на магистрати и служители, считано от 1 януари тази година. Направихме го възможно от 1 ноември. Много приказки за реформи, започнали или недовършени, се казаха.

Не е мой цитат. Цитирам това, което е изнесено в публичното пространство, като думи може би казани от, съжалявам тук така излиза със закриване, от министъра на финансите, ако не е така моля да бъде извинена. Цитатът е: „Полагаме всички усилия за реформи в Министерство на отбраната, разбира се и Министерство на вътрешните работи, където също се актуализират възнагражденията, както за тази година така е заложен и ръст и за 2016 г. От март говоря, че е нужна реформа в тези системи. Но не можем да оставим редовите служители без заплата само защото политическите кабинети не са могли да направят една или друга реформа.“

Ако перифразираме и разговора, който водихме с министъра на финансите тук в края на месец февруари, както и подтекстът, който се прочете в неговото писмо от преди няколко седмици, което ние подложихме на обсъждане и изпратихме отговор, и с ясното съзнание, което имаме всички, че започнахме един процес, който може да се каже, че е на финалната права с предложенията, които предстои ние след няколко седмици да поднесем на вниманието не само на магистратурата, но и на обществото за реформа на съдебната карта.

Може да не се изразя достатъчно ясно като икономист, но едва ли очакваме през 2016 г., каквито и решения да вземем, каквито и реални съкращения да направим в икономическо изражение именно през 2016 г., защото ще бъдат свързани с други разходи, най-малкото за обезщетения.

Спирам с тази тема. Освен изложеното до момента от преждеговорящите, освен § 2, с който се прилага промяна на чл. 218, ал. 2, обърнете внимание на чл. 59 от законопроекта, който също фиксира размера на минималната заплата за 2016 г. и който размер, забележете колеги, съответства на този размер, който ние установяваме от 1 ноември 2015 г. При ясната съпоставка, че при запазване на същите параметри за бюджета, разходите за възнаграждения за магистрати и служители в системата, ако досега, вижте таблицата, която експертите от дирекция „Финанси и бюджет“ са подготвили, таблица „Разпределение“, ако тази година разходите ни са общо 62 плюс 18 %, догодина те се качват с около 10 %, което означава, че ако се запази този размер на бюджета, който се предлага в законопроекта за държавния бюджет, който е по-малък от предложения от нас, тогава излиза, че ние средства за текуща издръжка, извън изплащането на възнаграждения, трудно бихме могли да намерим и може би в някакъв момент в течение на годината ще останем и без средства за покриване на текущата издръжка.

Има нещо друго, което, колеги, буди моето притеснение. Ние бяхме предложили в чл. 2 да съществуват алинеи 6 и 9. Обърнете внимание на мотивите към законопроекта, в които се предлага тези алинеи 6 и 9 да отпаднат. Уточнявам, че ал. 6, предложена от нас, гласеше следното: „Неизпълнението на приходите по ал. 1 се покрива с допълнителна субсидия от

централния бюджет.". Спомняме си всички, че именно различното съдържание на този текст беше повод и за сезиране на Конституционния съд, който се произнесе с решение през това лято. Мотивът на вносителя на законопроекта е, че този въпрос е уреден в чл. 361, ал. 4 от Закона за съдебната власт. Задавам си, колеги, въпроса - ако с преходен параграф на Закона за държавния бюджет се изменя член от Закона за съдебната власт, какво пречи с някакъв друг законопроект с преходен параграф въпросният текст на чл. 361, ал. 4 от ЗСВ също да бъде отменен? Което ще ни постави пред риска през 2016 г. ние да не може да се възползваме от разпоредбата, която ни гарантира, ако нямаме достатъчно собствени приходи, недостигът да се компенсира от централния бюджет. Съзирам в несъгласието на вносителя пред Министерски съвет, министърът на финансите, да остане съществуването на ал. 6, както искаме, именно в този риск в един момент и гарантиращата разпоредба в ЗСВ да отпадне.

И последното, което ще кажа. Вчера във Висшия съдебен съвет постъпиха поредните становища от съдилища в страната в подкрепа на решението, което ние взехме на 17 септември тази година, с което приведохме възнагражденията в съответствие със закона. Сред тях, уважаеми колеги, се намира и едно отворено писмо. То се намира като последен материал към точка първа от днешния дневен ред. Отворено писмо от колектива на Окръжен съд-Плевен. Същото чрез Висшия съдебен съвет е адресирано до Министерски съвет и народните представители. Надявам се всеки от Вас да е успял да се запознае със съдържанието на това писмо.

Моето конкретно предложение е наред с мотивите, които комисия „Бюджет и финанси" предлага на нашето внимание, да прибавим, т.е. да препратим и към съображенията, които колегите

от Окръжен съд-Плевен са изложили в това писмо напълно аргументирано, разбира се, след като препратим същото към Народното събрание и към Министерски съвет.

Съжалявам, че отнех малко повече време, но ми се струва, че тези позиции в законопроекта, както и отвореното писмо от колегите от Окръжен съд-Плевен, заслужават необходимото внимание.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Узунов.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Уважаеми колеги, няма да се повтарям, само бих искал да насоча вниманието Ви към проекта на решението, което предлагаме. Ние не искаме да се противопоставяме на останалите ведомства. Вероятно техните нужди изискват увеличаване на разходите за персонал и не бива да се занимаваме с цифрите, които всеки един от нас ги знае, видяхме ги, те са публикувани в медиите.

Нас ни интересува предложеният ни проектобюджет за 2016 г. Той е в размер на 473 милиона, както е посочено, като се има предвид, че ние сме предложили бюджет от 542 500 000 лв. Разликата, която на практика се явява, е в размер на 69 500 000 лв., в която разлика попада именно тази сума, която е необходима за увеличение на магистратските възнаграждения. При всички положения този бюджет от 473 000 000 лв. сочи едно. Той няма да е достатъчен съдебната система да функционира нормално. Нито една политика, която сме заложили за реформиране на системата няма да бъде доведена до край.

Това е, което исках да кажа.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря, г-н Узунов. Г-жо Итова, заповядайте. След това г-н Калпакчиев, Галя Георгиева и Каролина Неделчева.

МИЛКА ИТОВА: Благодаря. Аз искам да започна с това, че не съм съгласна с някои изказвания, които се направиха в публичното пространство, че съдебната система иска допълнително пари, без да се реформира. Ние от началото на мандата правим тези реформи. Това, че по някакъв начин не успяваме да ги презентираме добре може би е и наша грешка, но фактите са си факти. Ние ги предоставяме, а който иска нека да ги чете и да коментира дали се прави съдебна реформа и дали следващият Висш съдебен съвет, който се очаква да бъде избран, ще я направи тази съдебна реформа.

Действително аз смятам, че г-н Калпакчиев, след моето изказване ще ме подкрепи, той го каза това и пред Европейската комисия, че ние до момента специално за съдебната карта и за анализа на натовареността сме подготвили материалите с всички възможни статистики и анализи, които сме направили, и тепърва в рамките на тази една година предстоят персоналните решения, които ние ще вземем за съдебната карта и преди това приемане на нормата за натовареност. Но и това, което сме го повтаряли многократно. От началото на мандата ни Висшият съдебен съвет не е спрял да работи по реформата на съдебната система. Показателно за това е, че ние сме закрили и разкрили над 300 щата в съдебната система от по-ненатоварени съдебни органи в по-натоварени съдебни органи.

В резултат на това и в анализите, които бяха изготвени от Комисията по отчитане степента на натовареност, думата „свръх натоварени“ отпадна, тъй като можем да говорим за висока натовареност на съдилища и прокуратури, но не и вече за свръх натоварени. И показателно е, че пунктовете „дела за разглеждане“ са паднали над 20 в Софийски районен съд. Така че да се говори за

това, че Висшият съдебен съвет не прави съдебна реформа, а иска само пари е, според мен, едно популистко изказване. За да бъде обаче в по-бърза и реална степен тази съдебна реформа, са необходими законодателни промени, за което на мен вече ми е неудобно да говоря и да моля да се случат тези законодателни промени. И тук с министъра на правосъдието сме уточнили едни работни форуми, които да се случат в края на ноември и декември. Мисля, че Ви предадох за това, г-н Министър. Но виждам, че искат да се промени един текст от Закона за съдебната власт по отношение заплатите на магистратите, какво пречи да се внесе този текст, който ние сме го предложили 2013 г., с който ще се реши по кардинален и бърз начин проблемът с натовареността на съдилищата, ще спести пари на бюджета. Става въпрос за конкурсите за преместване да се извършват по документи, по един по-лесен, бърз и адекватен начин. И ще Ви дам няколко примера, статистика.

Пак повтарям. Не отговаря на истината това, което се тиражира в медийното пространство, а именно, че Висшият съдебен съвет назначава допълнително магистрати извън бюджета, извън щатовете, които са му предоставени, защото статистиката е следната. Напусналите съдебната система са 231, а влезлите в съдебната система са 243. Тоест, само с 10 повече, но същевременно с това свободните щатове са 190 свободни за съдиите и 241 свободни за прокурорите. Така че категорично по никакъв начин не може да става и дума за това, че влизат в съдебната система повече хора отколкото напускат тази съдебна система. Напротив. Ако тези щатове се запълнят следващата година, това означава, че бюджетът трябва многократно да бъде увеличен.

Следващата статистика е, че от тези 190 незаети свободни съдийски щатове 130 са обявени за конкурс, 29 в момента са реално свободни, а от прокурорските 124 са обявени за конкурс, включително и за първоначално назначаване, а 86 са реално свободните. В прокуратурата, специално, не се обявиха всички свободни места за конкурс именно затова, че се прецени къде е необходимо и къде не е необходимо да бъде обявен за конкурс. Или тези, които би трябвало първоначално да влязат в съдебната система и по обявените конкурси, са не повече от 40, които ще се компенсират най-вероятно с тези, които ще напуснат съдебната система през 2016 г. Това обаче, което е важното е бързината, с която се провеждат конкурсите.

И накрая искам да завърша с това, че, ако на нас не ни бъде увеличен бюджетът за съдебната власт ние ще бъдем принудени тези конкурси, които са обявени за първоначално назначаване и които текат в момента, да направим едно нарочно заседание и може би да поканим и тогава да разискваме този въпрос - какво правим, защото би трябвало да не назначаваме хора, които са спечелили конкурс при първоначално назначаване, тъй като ще бъдем принудени от финансовата рамка на бюджета и ако не ни бъдат дадени пари, аз не виждам друг вариант освен да не назначаваме колегите магистрати, които са спечелили конкурса и по този начин ще блокираме съдебната система в нейната ефективна работа.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, само едно процедурно предложение.

Абсолютно съм съгласен с мотивите на тези, които се изказаха и това, което беше изложено. Аз мисля, че е безсмислено

да разводняваме нашата позиция, тя е ясна - по този начин формиран бюджета е неприемлив. Предлагам да прекратим дебатите и просто да гласуваме това решение. Нещата са повече от ясни и то на всички, не мисля, че можем да убедим някой в повече.

ХРИСТО ИВАНОВ: Преди да подложа на гласуване процедурното предложение, г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Уважаеми колеги, аз пред вас искам да попитам г-н Иванов в качеството му на министър на правосъдието, той е част от Министерския съвет и искам, г-н министър, да ни кажете в прав текст какво да очакваме, че ще бъде Вашето становище, такова каквото е изразено в това бланкетно становище на Министерския съвет, което е абсолютно необосновано и няма никаква мотивация защо не се приемат нашите предложения за бюджета за следващата година, какво да очакваме, че ще прочетем в стенограмата от заседанието на Министерския съвет в петък, т.е. Вие какво становище като министър на правосъдието ще изразите в заседанието на Министерския съвет. Моля Ви за отговор.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Георгиева, моето становище ще бъде следното.

На първо място ние ще възразим на предложената промяна в чл. 218 от ЗСВ с аргументи затова, че предлаганата промяна много силно ще намали гаранциите за независимостта на българските магистрати, поставяйки ги в зависимост от един процес на определяне на техните доходи, който няма да е прозрачен, който създава, особено в политически контекст съмнения за твърде голямо влияние от страна на мнозинството в Народното събрание и на изпълнителната власт и от тази гледна точка Вашия призив ще бъде ако се налага по някакъв начин преосмисляне на конкретната

привръзка, т.е. заплатите да бъдат привързани към средните нива в бюджетната сфера, да има такъв дебат, той да се състои по добре структуриран начин, но по никакъв начин да не се допуска отстъпление от модела, при който имаме един прозрачен, предсказуем и в максимална степен независещ от времето на особено изпълнителната власт, който мисля, че е исторически съвсем оправдан високо чувствително в България при определянето на политиката на доходите в съдебната система.

Наред с това, колеги, ми позволете, така и така съм взел думата, да повтора един свой призив, който многократно съм правил пред вас.

Вие съвсем правилно казахте, че сте този Висш съдебен съвет, който наистина започна да прави за първи път стъпките за така дългоочакваната реформа на съдебната карта. Мисля, че е много важно сега в контекста на дебата, не просто затова каква да бъде съдбата на чл. 218, какъв да бъде размера на бюджета за следващата година, максимално да се използва и надгради този позитив, като моя апел е наистина да се излезе с една конкретна програма от бъдещи действия, насочени към наистина оптимизацията на различни аспекти на човешкия и финансов ресурс на съдебната власт. В крайна сметка има едно просто уравнение и то е следното - за да можем да поддържаме политиката по актуализация на доходите по модела, който сега се прилага, и който е осъществяван като философия, ние трябва да видим и факта, че това не е критика към този състав на ВСС, но че исторически в последните 15 години имаме едно много голямо разрастване на съдебната власт. Това не е вина само на съдебната власт, има множество обективни причини - законодателни и т.н., свързани с това, но е ясно, че някъде този ред като нива, които ще станат

невъзможни за финансиране. От тази гледна точка за мен е ясно, казвам го в най-конструктивен дух, че за да можем да аргументираме поддържане на политиката по доходите по този начин, по тази философия, който сега имаме, е важно съдебната власт на база на тези усилия, които вие досега сте положили, да очертае една достатъчно ясна програма от стъпки, не казвам това да са неща, които да се случат до края на година, не казвам дори да са неща, които техния ефект да очакваме да настъпи в рамките на 2016 г., но трябва да има яснота как и каква е визията на ВСС за оптимизацията на човешкия и финансовия ресурс в съдебната власт. Без да казвам, че останалите власти са си свършили работата в това отношение, но все пак фокусът тук е що се отнасяше до съдебната власт. Знам, че в четвъртък се предвижда среща с министъра на финансите, това няма да е първата такава среща в която аз съм участвал, моята дълбока убеденост е, че за да можем да бъдем убедителни в защитаване на сегашната политика по доходите трябва да отидем там с много конкретни бъдещи стъпки, ако досега и това е напълно разбираемо, аз познавам усилията за създаване на норма за натовареност, те не са дали до днес резултат, въпреки че предполагам, че г-н Калпакчиев ще отговори на този въпрос, но те близо до своя край и този край от гледна точка на сложността на методологичните задачи, който си беше поставил ВСС идва доста по-рано отколкото в други държави, но този край не позволява сега да се вземат никакви мерки, нека да можем да кажем, че например в следващите шест месеца ВСС ще изработи и наистина ще има много ясен ангажимент за такава една стъпка. На този фон наистина вашите усилия ще бъдат много по-прозрачни, много популярни за обществото и ще могат да се ползват като аргумент. С това слагам точка.

Много хора ми дадоха знак.

Преди това обаче искате ли да поставим процедурното предложение на г-н Колев за прекратяване на дискусиата.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Не. Явно има доста изказвания.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Георгиев каза, че има въпрос към мен, затова му давам думата преди останалите.

Заповядайте!

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Аз не исках да се изказвам, защото всичко е написано, но Вашето становище ме накара да задам един уточняващ въпрос - как смятате точно да обвържем защитата, както казахте Вие, на нашата политика по доходите пред Министерския съвет и в частност пред почитаемия министър на финансите г-н Горанов, с оглед на няколко факта - Министерство на финансите не събира държавните вземания, за които престъпници осъдени с влязла в сила присъда за извършени престъпления по Наказателния кодекс и други хора са осъдени в полза на държавата. Той не ги изпълнява. Сега сме в една спешна процедура, защото Министерство на финансите в грубо нарушение на процедурата, без съгласуване, представя становище по бюджета на съдебната власт все едно, че ВСС не съществува, че не е взел никакви решения и се предлага занапред една промяна в закона, която какво ще даде, дори да не бъде обявена за противоконституционна промяната, че министъра на финансите ще определя заплатите в съдебната система, защото това по същество означава предложеното, как ще се игнорира решението на Съвета, това спорно решение, за което ние получихме писмо със съответните аргументи да отменим, след като то е взето. Средствата, които § 1 по нашия бюджет следва да предвидят, и които ние сме предвидили, се дължат, така че моят въпрос е съвсем ясен - считате ли, защото така разбирам въпроса

на г-жа Георгиева, ако не съм го разбрал правилно, моля да ме поправи, каква ще е Вашата конкретна позиция в конкретния случай, в конкретния Министерски съвет, с конкретния министър на финансите и каква е алтернативата ако все пак, тук не става дума за седмия, осмия, деветия или петнадесетия състав на Съвета, ако се наложи този възглед, който сега ни се демонстрира много ясно, че това, което решава съда може да не се изпълнява, че това, което решава Съвета е нищо. Този възглед Вас лично не Ви ли плаши! Това е моят въпрос.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Георгиев, много неща ме плашат, за щастие или нещастие няма да е предмет нито на Министерски съвет, нито на днешното заседание. Отговорът конкретно на Вашия въпрос е - не пледирам за друго обвързване, освен за политическо обвързване на един дебат, който трябва да се проведе, който за съжаление е закъснял. Много от нещата, които Вие казахте за условията, при които той се случва сега, всички сме поставени в много сходна ситуация, но за мен от съвършено прагматична точка е ясно, че този момент от гледна точка на убеждаването на обществото в необходимостта да се осигурява адекватно финансиране на съдебната власт, без да докажем изводът на ВСС, на разбиране на един ясен ангажимент, сега по-трудно ще може да й се даде тази аргументация.

Г-н Калпакчиев ми беше дал знак.

КАМЕН ИВАНОВ: Процедурно.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

КАМЕН ИВАНОВ: Г-н министър, уважаеми колеги, аз ще подкрепя процедурното предложение, което направи г-н Колев и ще ви кажа, че това, което ще се изговори и се изговори досега в този един час е говорено неколкократно. Говорено е открито, говорено е

от ВСС, говорено е от отделните комисии, говорено е пред Венецианската комисия, говорено е пред представители на Европейската комисия, говорено е и пред представителите на Световната банка, така че аз ще помоля ако има да кажем нещо ново, да го кажем, ако имаме аргументи, да ги дадем, да защитите позицията, която заявихте, че ще вземете, е налице, иначе ще повторим за пореден път вече обявени като позиция тези и тези, свързани с таксите, които сме обсъждали, с несъбираните вземания, с невъзможността от днес за утре да бъдат закрити и съдилища, и щатове, и служители в съдебната власт, и т.н. Впрочем, присъединявайки се към становището, което г-н Колев каза аз ще кажа само две неща - съществува изключителна опасност да въведем в спекула дебата за реформата на съдебната власт и очакванията във финансово изражение, което тази реформа може да доведе. Оттук нататък прекалените очаквания още отсега ще бъдат обречени на неуспех, те ще бъдат лишени от дълбочина на анализа и ако мога да си позволя да цитирам само няколко цифри, които досега не са цитирани, затова поддържайки становището за анализ и за приключване по-скоро на анализа, ако не кажем нищо ниво и ако няма какво да кажем нищо ново е, че в много от наши европартньори, страни-членки на Европейския съюз съотношението съдии на 100 хиляди е 48 на сто хиляди, 46 на сто хиляди, в България е близо 33 на 100 хиляди, при средна норма малко над 21, 22 на 100 хиляди души население. Не трябва да се очаква, че тази реформа, в рамките на година, две или три ще доведе до такива финансови резултати, че съдебната система да стане един непресекващ фонд за източник на финансиране на самата система. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Процедурно г-н Колев си оттегли предложението да прекратим дебата. Има заявени изказвания.

Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Ще кажа неща, които смятам, че са важни в този разговор, които според мен и сега, пък и в предишните пъти, когато се е повдигал на невярна основа, неправилна основа.

Въпросът не е за съдийските и прокурорските заплати, въпросът е затова как се формира бюджета на съдебната власт, дали той се управлява добре, а че съдиите трябва да имат възнаграждения, които да се определят по този начин, който е изложен в закона според мен е вън от съмнение и това е израз на принципа за независимостта на съдебната власт и т.н.

Аз искам да кажа, че разговорът, който ще се води и в петък в него трябва да участваме ние, имам предвид ВСС, съдебната власт, на някаква съответна представителност, освен председателите на върховните съдилища и главния прокурор аз смятам, че ВСС чрез представляващия, така поне казва закона, трябва също да участва в тези разговори и да обясняваме, и то в конкретика, не да говорим за съдийските заплати, а да говорим как ние управляваме бюджета и да обясняваме какво правим и какво ще правим за в бъдеще, защото примерно, освен това, да говорим бюджет на съдебната власт не е съвсем вярно, има бюджет на Прокуратурата, има бюджет на ВСС, има бюджет на съдилищата, има бюджет на НИП, на Инспектората и т.н. Да ги слагаме под общ знаменател също не е правилно. Естествено, че ние можем да обясняваме тук имаме ли почивни бази, защо имаме почивни бази, необходими ли са ни, не са ли ни необходими и казвам примерно, и всякакви други пера. Сега, естествено в модерните бюджети на

съдебните власти, на съдилищата се определят като има норми на натовареност, съответно колко дела постъпват в съдилището, колко съдии са необходими да ги разглеждат, съобразно създадени правила, които обективно изследват натовареността, не само броят дела. Затова ние трябва да вървим по тази посока. Ние знаем, че трябва да си дадем обективен отговор на въпроса колко са делата, колко време изисква тяхното разглеждане, тъй като те са различни видове и съответно колко съдии трябва да ги разгледат. Аз лично поемам отговорността за забавянето на този процес, той е наистина на финала си, за голямо съжаление мое в голяма степен създаването на нормата на натовареност е персонална моя отговорност и затова признавам ви, аз пряко силите си, с помощта на съдиите, разбира се, и на двамата експерти, които Норвежкия механизъм финансира, дотук сме я докарали работата и да ви отчета какво съм свършил, за да знаете какво предстои.

Ние сме готови с времевите стойности на над 300 групи административни, наказателни и граждански, търговски дела. В последните няколко месеца оглеждахме отделните стойности, консултирахме ги с фокус-групите съдии и те вече наистина са окончателно изготвени. В последните няколко седмици аз се занимавам основно с тези фокус-групи съдии и формулирахме критериите, които водят до увеличаване, намаляване сложността на делата, така наречения „коригиращ коефициент“. В момента пишем, основно аз, с помощта на двамата експерти, ще пишем Методиката за отчитане и регулиране на натовареността, която сме обещали наистина до ноември най-късно, тъй като експертите, които помагат са по Норвежкия механизъм и с това сме ограничени, но до края на ноември ние да предложим на Съвета одобряване на тази методика. Какво следва оттук обаче - оттук следва, че тъй като

статистиката, която ВСС събира и много пъти съм алармирал затова, за съжаление без последствие, е, практически, колеги, неизползваема. Затова на нас ни се наложи в рамките на този проект, на тази дейност да се молим на всички председатели на съдилища, да пресъбират наново статистиката, като я съотнасят към групите, които ние сме сформирали. На много места колегите не откликнаха, защото това трябваше, на практика аз ги разбирам в някаква степен, те ръчно да броят делата. Поради тази причина ние сме събрали около 70-80 %, т.е. сме преформулирали съществуващата статистика към групите дела, които ние сме формирали. Поради тази причина ние ще бъдем затруднени да кажем сега към днешна дата, съобразно вече продуктивното изследване на натовареността колко съдии са необходими в съответния съд, за да изработят постъпващите дела. Ние ще предложим индивидуална норма на натовареност, но за да можем да правим изводи за съдебната карта е необходимо тази система, която ние сега ще въведем, да поработи поне година. Именно с тази цел приемайки Методиката за натовареност ние ще предложим обвързано с нея, като условие без което не може, да се приемат новите статистически кодове. Ако ние не събираме статистиката по нов начин, в съответствие с групите по методиката, ние нищо няма да свършим, т.е. ще свършим половината работа. Затова ви призовавам наистина ние като Съвет да дадем максималното от себе си, за да доведем този процес докрай. Казвам го за „ен-ти" път, без всякакъв упрек, защото ми се иска да свършим тази работа. Готови сме, но тъй или иначе се изискват усилия концентрирани, за да доведем нещата до успешен край. Едва тогава ние ще можем да кажем, че нашия бюджет и да го докажем, че нашия бюджет се формира на по-обективна основа и да искаме толкова съдии,

колкото са делата. И оттам нататък, както каза и Кожарев, в нашия бюджет основно са възнаграждения за заплати на съдии, но въпросът е и персонала. Аз затова тук предния път повдигнах на заседанието въпроса - а какво правим със съдебната администрация! Тъй като, за да можем да кажем как бюджета, тъй като голяма част от бюджета отива за възнаграждение на съдебна администрация. Ние трябва да сме наясно с това колко служители са необходими в определен съд и да въведем обективна основа за измерване на натовареността на служителите. Това е също е процес, по който тепърва трябва да работим, той не е започнал още. Така, че това са всъщност важните въпроси за бюджета. Ние трябва да кажем, че, да, работим, на финала сме по отношение на това да предложим как се формира бюджета по отношение на съдиите и прокурорите, основано на тяхната обективна натовареност, ще направим това и за служителите и това ще ни помогне основно, за да реформираме съдебната карта, защото тук и колегата Иванов е прав - съдебната карта не е залог, който ще ни даде отговор затова по-малко или повече е бюджета. Да, то това е въпрос, който ще ни помогне да кажем как бюджета се управлява по-добре или по-зле, но в никакъв случай няма да доведе до някакви бюджетни икономии. Това на всички трябва да е ясно. Смятам, че също не трябва този процес да бъде необосновано форсиран, да кажем, че работим и какво работим по него също, да, събрали сме, както тук колегите споменаха, един изключителен обем информация, статистически и не само във връзка с критериите, които формулирахме за достъпа до правосъдие и за натовареността на съдилищата, но оттук нататък, за да формулираме конкретни решения, както ние сме си поставили по график - 30 ноември, трябва също да напрегнем много усилията си

по петте формиращи екипа по апелативните райони, за което също ви призовавам. Екипите имат координатори и нека да работят, тъй като времето е малко, но моето лично мнение, което смятам да защитавам и по този въпрос оттук насетне, че трябва много внимателно да действаме по отношение на реорганизацията на съдилищата, трябва да мислим процеса като стъпаловиден, не само да съкращаваме на юруш и след това да се чудим какво да правим, а да предприемем най-безспорните стъпки, т.е. да предложим най-безспорните от гледна точка и на достъпа до правосъдие в момента мерки по отношение на съдебната карта и да продължим работата нататък, като одобрим съответно наистина някакъв обозрим график, защото тук въпросът е и със специализираните съдилища, за които все повече се повдигна въпроса, че е спорно тяхното съществуване и този въпрос е наистина на промяна на закона, въпросът с административните съдилища и техния брой. Съжалявам, всички тези въпроси трябва да бъдат поставени. Въпросът с апелативните съдилища дори. И те са много. Така, че ние не трябва да спестяваме нито един неудобен за нас, той не е неудобен за нас, разбира се, но въпрос, който смятаме, че изисква някакво непопулярно решение.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря, г-н министър. Аз ще бъда съвсем кратка и повод, за да започна изказването си са думите на колежата Калпакчиев във връзка с реформите, които трябва да направим, поради ограниченото ни финансиране.

В правовите държави в Европа ограниченото финансиране на съдебните системи, което безусловно съществува, навсякъде се поставя въпроса дали това ограничено финансиране е довело до някакви реформи и тези реформи, които другите са

направили са основно законодателни промени, свързани с насърчаване на доброволното уреждане на спорове, т.е. намаляване на съдебните дела, другата стъпка е била ограничаване праговете за обжалване, с оглед значим или незначим правен интерес, които обаче мерки, за наше съжаление, са в компетентност на Народното събрание, съответно на изпълнителната власт.

Съвсем накратко само ще кажа за темата, за която е и днешното заседание, за бюджетирането, за недостатъчния бюджет, който е предвиден с Проектозакона за държавния бюджет, но и главно с това, и може би новото в случая е, че за пръв път от демократичната ни история след 1989 г. и новата Конституция от 1991 г. е налице такова грубо посегателство към независимостта на съдебната власт от изпълнителната, чрез въвеждането на този § 2 от допълнителните разпоредби на Проектозакона за държавния бюджет, който ще дава възможност на изпълнителната власт да определя заплатите на магистратите.

Аз си направих труда и ще ви ги изброя кои са решенията на Конституционния съд, които са произнасяни от 1993 г. до тази година включително, те са общо 6, с които решения Конституционния съд последователно е обявявал, всъщност от всичките шест решения, пет от тях, с тях са обявявани противоконституционни разпоредби от Закона за държавния бюджет за съответната година и то в частта за съдебната власт, когато той е бил недостатъчен. И това са решение на Конституционния съд № 18 от 1993 г. по конституционно дело 1993, което е всъщност основополагащото и тълкувателно решение затова какво е съотношението между чл. 117, ал. 3 от Конституцията и 106. Следващото е решение 4 от 2003 г. по конституционно дело 2/2003

г. на Конституционния съд. Впрочем това решение е много интересно и то е много аналогично по сходната ситуация сега затова, че предвидения не е достатъчен за нормалното функциониране на съдебната власт с този проект. Там предмет на обсъждане е бил предвидения в Закона за държавния бюджет за 2003 г. такъв за Върховния касационен съд, където безусловно Конституционния съд се е произнесъл, че недостатъчния бюджет нарушава възможността да осъществява своите функции като конституционно гарантиран орган.

Следващото решение е 4/2010 г. по конституционно дело 1 от 2010 г., решение 6/2001 г. по конституционно дело 17/2000 г., решение 17/1995 г. по конституционно дело 13 от 1995 г. и решение 4 от тази година по конституционно дело 3 от 2015 г., отново с което беше обявена за притовоконституционна разпоредбата на чл. 2, ал. 6 от Закона за държавния бюджет за 2015 г. Така, че когато Вие, г-н министър, изразявате своето становище и подкрепа, че с разпоредбата на § 2 от преходните разпоредби на този проект за закон аз много се надявам тя да не има окончателен вид, евентуално при превръщането ѝ в част от действащото право, макар че Закона за държавния бюджет не е същински закон, както веднъж се изразявал съда, ще бъде предпоставка отново за завеждане на дело пред Конституционния съд за обявяване на тези разпоредби в закона за противоконституционни, защото и още нещо, което може би е важно и трябва да се напомни - тук не става въпрос за заплати на магистратите, да, става въпрос за привеждане в съответствие със стандартите, които международните такива са поставили, за да осигуряват независимостта на магистрата и то не личната му независимост, а тази в интерес на обществото. Тук въпросът е принципен за върховенството на закона, за спазване на

принципите за разделение на властите и взаимодействието между тях. Благодаря.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Очевидно въпросите за функционирането на административните съдилища, ако това е проект на тригодишната работа на Вашата комисия, колега Калпакчиев, просто много жалко, ако това е единствения извод! Аз мисля, че административната система работи в тази държава повече от добре. Много от другите съдилища не могат да се похвалят с това. Аз имам и други становища: закривам всички районни съдилища и прокуратури, които са извън областните градове - тогава ще спестим много средства. Само че, все пак, трябва анализ. Аз такъв не съм видял до момента, поне изводи за това какво трябва да се направи.

ХРИСТО ИВАНОВ: Само ако позволите едно пояснение. Призовах да се очертае конкретна визия за развитието на различните параметри на ресурса и управлението на съдебната власт. Не съм имал предвид, че това ще се случи в някакви кратки срокове, като крайни решения, нито пък, че това ще доведе до някакви финансови изгоди, нито пък, че то ще се ограничи само по въпроса за съдебната карта. Има множество други въпроси, които са част от този разговор. Спомена се какво е съотношението съдии и прокурори в различни страни, но има и други системи в съдебната власт в България. Там съотношенията също са повод за размисъл и този размисъл трябва да се случи в някакво обозримо бъдеще, така че да можем да убедим обществото, че наистина различните институции, които имат отношение към съдебната власт, поемат отговорността и включително това, да покажем администрирането на правосъдието в икономически, разумно издържани параметри,

което също е част от това да бъдем управляваща институция, всеки в своята компетентност.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Може ли само да направя уточнение, за да няма недоразумение? Аз не съм казал да се закриват административни съдилища, такава мисъл не ми е минавала в главата. Казах, че предстоят, и ние сме написали, г-н Колев, в анализа, който още миналата година, тази година представихме, че реформата на съдебната карта е процес, който сега започваме с районните съдилища и прокуратури, но същият трябва да бъде поставен и за административните, и за апелативните, и за окръжните - това имах предвид, а не че ще закриваме съдилища.

МИЛКА ИТОВА: Значи, сигурно имахте предвид прокуратурата и следствието, нали казахте за глава./К. Калпакчиев: Да./ Ами, казвам Ви: от всички тези бройки за прокурори и следователи, трябва да се изключат свободните щатове, които не са обявени за конкурс, тогава няма да сме на челните места по брой прокурори и следователи на глава от населението. Такава статистика не се презентира, няма как да стане това. Ние работим в един изключително намален състав в момента.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря, г-н министър. Уважаеми колеги, уважаеми г-н министър, няма член на Съвета, който да не е убеден в това, че трябва да имаме реформа, че трябва да имаме ефективност на разходите, така, както е записано в становището на МС по проектобюджета. Аз си мислех да Ви го задам като въпрос, дали обаче, не се ли третира съдебната власт като само администрация? Май някъде натам отиваме. Но това не е обикновената администрация, още повече, че в самото становище

на МС е записано, че така ще изпълним целите в Стратегията за продължаване на реформата в съдебната система. Или това е поредния балон на много приказки, или така водена от призива, да мислим, тръгвайки да разсъждаваме, вероятно обратното няма да е вярно. Т.е., да, особено последната година, и както и колегата Калпакчиев каза, и всички останали колеги, работим. Там, където е възможно, там, където изисква подобно реструктуриране - това го правим поетапно. И да се твърди, че съдебната система стои нереструктурирана, че нищо по нея не се работи, е дълбоко невярно.

И завършвам. Отново в становището е записано на МС „стремеж за запазване на стабилността на публичните финанси“. Това е абсолютно вярно, в това общество, в което живеем и сме част от една друга ситуация. Стабилна ли е правовата ни държава, колко пъти и как може, при положение, че в продължение на три години търсим наложителни изменения на ЗСВ? Ами, аз казвам, че в срещата с финансовия министър февруари месец, ни се закани, когато ние поискахме да бъде приложен закона, като част от независимостта, като част от това, че твърдим, че сме правова и конституционно устроена държава, той ни се закани, че ще промени чл. 218, ал. 2 от ЗСВ! И на този етап, понеже имаше и призив да не си повтаряме някои приказки, резултатът е - той изпълни закана си! Друг извод можем ли да извлечем? /Чува се: Не!/ И в този ред на мисли, аз знам, че отделихме много време, но отново и към Вас, като човек, който е двигател на продължаване на съдебната реформа, едно подобно поведение на министъра на финансите, може ли да бъде принцип за база на независимост и как всички ще я браним?

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Стоева, не вярвам да очаквате от мен да коментирам, както и Вие не коментирате....

Други становища, колеги? Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, нека започна първо с нормата на чл. 218, ал. 2 от ЗСВ. Без дебат, без съобразяване с аргументираната стратегия за продължаване реформата в съдебната система, без никакъв синхрон на действие с министъра на правосъдието и по-конкретно с това, което ВСС съдейства да се направи, а именно - да се разискват нормите на ЗСВ, поне такъв, какъвто беше проекта и предвиденото изменение в предложенията в ЗСВ, намирам, че това наистина представлява една груба намеса в дейността на съдебната власт от страна на изпълнителната власт. Убеден съм, че това действие няма как да остане без последствия и няма как да не изразя своята радост, че именно ВСС е органа, който брани интересите на магистратите в тази посоча.

Нека да продължа по отношение на бюджета и това, което министърът на правосъдието спомена, и малко по-детайлно и конкретно да се опитаме в този контекст по отношение на бюджета, да коментираме стъпките, които пък ние можем да направим, така че в този дебат, конкретно за бюджета, да се опитаме да направим така, че да постигнем максимална защита на интересите на нашите колеги.

Темата „Бюджет“ ще се повтаря всяка година и тя ще продължи да се повтаря, докато не се случат, според мен, необходимите промени. И миналата година Парламентът също не одобри предложенията на ВСС, ако си спомняте, а одобри това на МС./Чува се: Всяка година е така./ Да, и всяка година е така. Въпросът е да се запитаме защо така се случва, и, според мен, да променим подхода. Аз смятам, че за да подобрим резултата в диалога с МФ, надявайки се, че този диалог все още продължава, защото с тези действия по 218, аз се надявам да не е миниран,

според мен, трябва да предложим конкретни стъпки, конкретни няколко пункта, които могат да бъдат извършени в рамките на следващата година. На всички ни е ясно, че толкова бързи промени в съдебната карта няма как да се случат, но ако ние имаме няколко конкретни пункта, по които да работим, с конкретни параметри и срок, това ще е достатъчно показателно за изпълнителната власт, че ВСС и съдебната власт желае да се самореформира. Какво имам предвид? Мисля, че един бюджет, който е базиран на обективен замисъл на натовареността на съдебната система и наред с това предвиждане на структурни промени. Според мен, това, което трябва бързо да направим, е наред с необходимата щатна численост на съдилищата и прокуратурите, и да конкретизираме въз основа на тези данни стъпките към реформиране, които ще предприемем. Действително има много критики по отношение на това как не се управлява ефективно бюджета на съдебната система, може би някои от тях са и не без основания, но десетките бюджетни корекции, които се случват в рамките на календарната година, според мен доказват, че сме далеч от прецизното изготвяне на финансов план, при което се отчита натовареността и щатната численост. Категорично заставам твърдо зад увеличението на магистратските възнаграждения, тъй като това решение на ВСС е пряко свързано с независимостта на съдиите, прокурорите и следователите. За да може един магистрат да бъде свободен при взимане на своите решения той трябва да получава достойно възнаграждение. Размерът на възнагражденията в системата на правораздаването не е без значение, когато се анализират предпоставките, които водят до корупционни практики. От тук нататък това, което можем да направим ние, е оптимизация на бюджета на съдебната власт, което включва и прекрояване на

съдебната карта, а това от своя страна няма как да не доведе до сливане на редица съдилища, а от тук и съкращаване на съдебна администрация. Нека да припомним, че от 9 млн. преди 20 години, вече сме с поне 2 млн. по-малко. Това няма как да не се отчете и същевременно числеността на работещите в съдебната система е в обратно пропорционална зависимост с демографската криза. Всички сме за това да имаме една добре мотивирана администрация - малка, стегната, добре работеща, отколкото една хипертрофирала система, раздута, неравномерно натоварена бюрокрация, която в крайна сметка деморализира абсолютно всички. Няма защо да повтарям, че има съдилища и прокуратури, изобщо съдебни органи, където работния ден приключва по обяд, а уикенда започва от четвъртък след обяд. Напълно споделям анализът, който трябва да направим по отношение на коефициента на натовареност, но пак с конкретни параметри и конкретни пунктове, по които това трябва да се направи, защото всяко едно забавяне няма как да не се отрази върху съдебната система.

Темата за военните съдилища няма как отново да не я дискутираме и да не я поставим отново на дебат във ВСС. Темата за специализираните съдилища категорично също трябва да бъде поставена на дебат във ВСС, и коефициента на полезно действие на тези органи на съдебната власт. Всички знаем, че някои от тези решения са политически решения, но някои от тях бяха наложени на съдебната власт и може би ние трябва да посочим сега дали те са ефективни или не. Ако бюджетът започне да се изразходва, според мен, разумно, ние ще имаме възможност за ресурса вътре в системата да бъде използван, което е допълнителен аргумент в полза на промените в бюджета. Но за да намерим баланса, първо: премахване на промяната на чл. 218, ал. 2 от ЗСВ и от друга страна

да претендираме увеличение, ние трябва да посочим конкретни стъпки по пунктове, с конкретна програма, по която можем да го направим. За мен, това е подхода, който може да продължи дебата с МФ. Няма как да не уважим мнението и на г-н Георгиев, който повтори за вземанията, които МФ не го прави. Знаем, че всички сме за това, но пренасяйки въпросът към съдилищата, с нашето решение да се ...частни съдебни изпълнители, при неясна процедура как ще се определя частен съдебен изпълнител, ние пренасяме въпроса от болната глава на здравата глава. Ще задължим председателите на съдилища да правят това при неясни правила за определяне на частен съдебен изпълнител. И още нещо - при такса от 10 лв. за физическо лице и 5 лв. инкасиране във ВАС, това значи 15 лв. Две частни изпълнителни дела, такси, които ще се събират от частен изпълнител - опасявам се, че това не е модел, който може да помогне. Категорично е ясно, че съдебната система не може да се самоиздържа и това трябва да стане ясно на всички, но тя може да направи необходимите стъпки, за да може да се оптимизират разходите, което, според мен, ние трябва да покажем още сега, за да можем да се надяваме на постигане на резултат. Ако не го направим, се опасявам, че това, което се случи миналата година ще се случи и сега, и много лесно министърът, със своята закана, която отпрати пред нас преди няколко месеца, ще я реализира в Народното събрание.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Аз искам само да попитам г-н Панов, във връзка с неговото изявление, той сега при тази ситуация ще защитава ли днес проектобюджета на ВСС или ще защитава предложенията на министъра на финансите? Това, аз не можах да разбера. Защото ние всички сме наясно какво трябва да се прави,

въпросът е, че ние не можем да го направим толкова бързо. Във връзка с това да попитам: Трябва ли да имаме по-малък бюджет, такъв, какъвто е предложен от министъра на финансите или трябва да защитаваме този бюджет, който ние сме предложили?

ЛОЗАН ПАНОВ: Първо ще започна с чл. 218, ал. 2, както започнах моето изказване, което, според мен, е фундаменталния въпрос. Следващото, което искам да кажа, е предложението да изготвим конкретни пунктове, които могат в рамките на календарната година 2016 г. да бъдат свършени от ВСС. Категорично съм „за“ увеличението на бюджета, но със стъпките, които трябва да извърши самият ВСС за неговото оптимизиране. Няма как, разбира се, ако в четвъртък бъде поканен, ще бъде там и ще изразя своята позиция.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, налага се да взема още веднъж думата, защото към материалите по т. 1 - отворено писмо, преди малко по факса пристигна още едно такова от съдиите и съдебните служители от ОС-Хасково и районните съдилища към ОС-Хасково, също адресирано до народните представители и до МС, което вече е качено и заедно с предходното писмо смятам, че ние като орган, който по Конституция и по закон трябва да гарантира спазване независимостта на съдебната власт, трябва да го препратим. Тук е важно, колеги, да кажем и още нещо. На сайта на ВСС публично са достъпни постъпилите и продължаващите да постъпват писма, декларации, решения на общи събрания на съдилища от цялата страна. Те са достъпни на вниманието на всички. На всички ни е ясно, че магистратурата, с наложените ограничения, да не може както другите публични, непублични сектори, да защитят правата си, има единствената

възможност да изразява своята позиция чрез отворени писма или чрез писма становища. В случая, те всички са в подкрепа на взетото от нас решение на 17 септември. Така че моето включване беше именно за да обърнете внимание на това писмо, което да отиде към МС, респективно към Народното събрание, тъй като те са негови адресати, а ние сме само институцията чрез която съдиите и съдебните служители отправят това свое питане. Няма да взимам отношение допълнително, няма да утежнявам разговора със становища относно някои от изказванията, но не бива да оставяме впечатление, че само съдебната власт не е реформирана, че съдебната власт няма план за действие, няма програма - напротив, има. Дали ще е наречена програма като отделен документ или предприети действия с решения, със срокове, за мен няма разлика, но имаме ясна визия, дали сме си сметка много отдавна, какво трябва да направим и го изпълняваме. Нека да не се създава внушението, включително и с думи, излезли и от тази зала, че ние нямаме представа какво правим и нямаме ясен план за действие - напротив. Много колеги, които се изказаха преди мен очертаха какво се прави, какво предстои да приключи и ще ви помоля пак да се върнете на коментара направен от министъра на финансите по отношение реформите на другите сектори и как това не се отразява върху увеличаване бюджета на други сектори, както за тази така и за миналата година.

Може би, г-н министър, ако няма други изказвания, моето предложение касае и самия проект за решение, който е на вниманието на всички. Ако няма други изказвания ще продължа.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Само едно изречение, във връзка с призива на г-н Панов да направим един такъв план за действие, който, може би, се очаква от изпълнителната власт в

лицето на министъра на финансите. Аз предлагам, колеги, ако не възразявате, г-жа Найденова, като представляващ, да свика следващата седмица Председателския съвет и да обсъдим на Председателски съвет изготвянето на такъв план и да му дадем гласност./шум в залата/

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Ние така или иначе имаме конкретен предмет на обсъждане на днешното заседание и това е представеният проект от Министерство на финансите за бюджет на съдебната власт за 2016 г. Независимо от различията, които неминуемо, по различни причини имаме, и вижданията във връзка с управлението на бюджета, като една от най-важните части за управление на органите на съдебната власт, аз мисля, че ние сме длъжни да излезем, в края на крайщата, с една консолидирана позиция по въпроса, който обсъждаме. Този въпрос, е, отново повтарям, проекта за Закон за държавния бюджет за 2016 г., който предлага МФ и в частност, предлаганото изменение на разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от ЗСВ. Какви стъпки ще предприеме ВСС в следващата година и в оставащата част от мандата си, ще намери израз в неговата Годишна програма. Нека да не забравяме, че тази Годишна програма ще бъде толкова реалистична, колкото й позволява бюджета. И затова, сега да излезем с някакви предварителни предложения какво ще направим, пък след това да готвим Годишната си програма, според мен, показва известна хаотичност и прибързаност в действията, за да покажем, виждате ли, колко всъщност ние искаме да постигнем някакви резултати. Да, искаме да постигнем резултати, всички ние го искаме и аз мисля, че колкото ни позволяват условията - работим. Има грешки, има въпроси, които не са били разрешени по най-добрия начин, но аз

мисля, че това е характерно за всяка една дейност на управление, не само за тази на съдебната власт. Още повече, Висшия съдебен съвет никога не си е позволявал критики към работата и организацията на други органи в държавата, от които зависи и неговата дейност, такава, каквато често сме слушали по наш адрес.

За да не разводнявам повече дебата, отново се връщам към важната ни точка. Чувствам се длъжна да кажа, че предложение за изменение на разпоредбата на чл. 218, ал. 2, моето лично становище е, че категорично противоречи на текста на Конституцията и показва пренебрежение към основните фундаменти на правовата държава, в смисъл на установения правов ред, а не към ВСС и към неговия персонален състав. Защото независимостта на съдебната власт е в основата на правовата държава.

Аз нямам какво повече да кажа. Предлагам да подкрепим проекта за решение така както ни е предложен. Разбира се, г-жа Найденова има допълнение към текста и вероятно те са свързани с малко по-голяма яснота в точката.

ХРИСТО ИВАНОВ: Други изказвания, колеги?

Заповядайте, г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря, г-н министър. Може да се обобщи, че във всички изказвания на колегите, всъщност се наблегна, че е необходим диалог между съдебната власт и изпълнителната власт. Според мен, този диалог абсолютно липсва, още по-малко липсва експертен диалог и това не е по вина на съдебната власт. Още преди известно време, когато за първи път се поставиха въпросите за бюджета, по повод решението на ВСС за актуализиране на заплатите, в изпълнение на изискванията на ЗСВ, в едно наше писмо, обръщение към министър Горанов, ние

предложихме диалог. Такъв диалог не се случи. Буквално, финансовият министър ни постави пред свършен факт, предлагайки ни това, което днес обсъждаме. И, изисквайки от нас, едва ли не да дадем един залог, че ние, за да получим парите, които са необходими за съществуването и работата на съдебната система, ние трябва да го обвържем с едно обещание, че едва ли не още днес, утре или в други ден, трябва да направим едни радикални, кардинални съкращения на съдилища, на персонал и т.н. Аз категорично не мога да се съглася с подобно обвързване и с подобно обещаване сега, предварително, обвързване на бюджета за догодина, с подобни действия. Министър Горанов вече е заявил днес пред медиите, че предлаганият от него бюджет, така както е предложен, така както е актуализиран, ще бъде приет от Народното събрание. Т.е. изначално, на съдебната власт е затворена вратата за какъвто и да е експертен диалог. А такъв наистина е необходим. Всичкото това, за което днес говориха колегите, е факт - Съвета има и за тази година програма какво прави, какво трябва да направи и докъде ще стигне в реформата си. Подобни програми имат и отделните комисии, които се занимават основно с тази реформа. На първо място КПА и Комисията по анализ и отчитане степента на натовареност в съдилищата. И без да се приключи аналитичната част, ние сега да се обвързваме с някакво обещание за в бъдеще, ми се струва изключително несериозно, да не кажа, че подобно обвързване би било под един диктат на изпълнителната власт, който аз не мога да приема, просто не мога да го приема! Така че, много моля, ние отново предлагаме един диалог, предлагаме един експертен диалог! Но нека не от позицията на силата - изпълнителната власт да диктува, буквално да диктува какви да бъдат действията на ВСС и на цялата съдебна власт. И, моля, нека

Вие, като част от Министерски съвет да бъдете проводник на това наше послание - първо да говорим, а тогава - да бъдем заплашвани и тези заплахи да бъдат реализирани.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Ще бъда максимално кратък. Колеги, със сигурност магистратите не гледат в канчетата на другите професии. Магистратите нямат призиви да се намаляват или да са ниски заплатите на лекарите, учителите и на другите професии - напротив! Ние искаме и учителите, и лекарите, и спортистите, и всички други професии да получават достатъчно добри възнаграждения, които отговарят на положения от тях труд. Но, години наред най-оплюваната част на българското общество това е магистратската общност. Години наред се внушава, че магистратите или не работят, или работят лошо и взимат най-големите заплати. Само искам, без да се противопоставяме на никоя от другите власти, можете да погледнете Наредбата за възнагражденията в държавната администрация. Първите 10 позиции от ръководно ниво „1“, до експертно ниво „1А“, каквото и да се крие зад тези наименования, има ги в класификатора, взима максимална основна заплата от 3100 до 4000 лв., което е по-високо от най-високата заплата в съдебната власт - заплата на съдиите във ВКС. Така че не е вярно и твърдението, че магистратите взимат най-високите заплати. Нека не се спекулира с това, нека не се разделяме и всяка власт да се капсулира и плюе другите, а наистина да има диалог. В крайна сметка – всички работим за по-добра държава!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, ако сте съгласни, в проекта на решение в т.1.1. – уведомява Министерския съвет, че не са спазени изискванията, предполагаме, че нашият адресат знае какви са изискванията, но все пак, за да има яснота и за другите,

които следят темата, че не са спазени изискванията по т.2.2 и т.н. от Решение на МС относно сроковете по бюджетната процедура, тъй като това са разпоредби, които фиксират в какви срокове е следвало да се проведе съгласуването и което реално лишава ВСС от нужното време, ако трябва дори да подготви едно обстойно задълбочено писмено становище, а не днес в рамките на времето от началото на заседанието да проведем този дебат.

Ако искате, колеги, връщам се и на нещо, което казах при първото си включване с предложението за отпадане на ал.6 и ал.9 на чл.2. Обосновах се защо. Ако мислите, че тук е мястото на това решение, освен да изразим несъгласие с размера на средствата, да изразим несъгласие и с невключване на ал.6 и ал.9 така, както ние сме ги предложили с проекта за бюджет на съдебната власт, който одобрихме още през м.юли (не си спомням точната дата на заседанието, за което моля да ме извините). Има го и в мотивите, които придружават законопроекта, който е на вниманието ни днес.

Припомням, че ал.6 казваше, че неизпълнение на приходите се покрива със субсидия от държавния бюджет, а ал.9 – че Министерският съвет заедно с Висшия съдебен съвет извършва промени по бюджета, произтичащи от влезли в сила закони и засягащи бюджета на съдебната власт. Тези две алинеи се предлага с проекта на Закона за държавния бюджет да отпаднат от чл.2. Ако мислите, че е важно, предлагам да изразим становище, че държим същите да останат част от чл.2.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, по това предложение на г-жа Найденова има ли становища? Да го подлагам ли на гласуване?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Както имах и едно предложение в началото, че подкрепяме становището в писмата на съдиите и съдебните служители от Окръжен съд-Плевен, вече и от Окръжен

съд-Хасково, чиито съображения също да се считат като (прекъсват я). Защото, колеги, те са адресирани и до Министерския съвет (шум в залата, говорят помежду си).

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Кузманова.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, моето предложение е много кратко. В т.2, изречение първо, да се добави и едно второ изречение, или пък допълнително: „както и редакцията на § 2, ал.2 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет”.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте, г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: То е същото, но аз предлагам да бъде т.3: Уведомява МС за неспазената процедура. Изразява принципно и остро несъгласие, т.3., с проекта за бюджет и изразява принципно несъгласие с проекта за текст на § 2 от преходните разпоредби на проекта за Закон за държавния бюджет.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Кузманова?

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Да, същото е, въпросът е да бъде по-точна редакцията.

ХРИСТО ИВАНОВ: С тези направени допълнения. Само не разбрах по отношение на прилагането на писмата.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Нека да се изпратят.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да се изпратят, защото са адресирани и до тях.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Не само това, а и защото се споделят от ВСС.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Подкрепя и изпраща.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Подкрепя и изпраща, както каза г-жа Соева, т.4.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Ние споделяме тези мотиви, защото те са съвсем конкретни.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаеми колеги, моето предложение е да се изпратят не само двете писма, които дойдоха днес – от Хасково и от Плевен, а към това, което ще изпратим като наше становище по проектобюджета за съдебната власт, да приложим, още повече, че те са пред нас, всички становища, декларации, обръщания, отворени писма на магистратите от страната, и не само на магистратите, а и на всички съдебни служители, които са взели отношение по този въпрос. Нека да имат пред себе си членовете на Министерския съвет това как мислят колегите от страната по предлаганите промени.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Тогава значи подкрепя и изпраща въпросните две писма, да се изпратят. Тогава с допълнение след т.3, предложено от Неделчева, това, което каза г-жа Стоева – т.4 да бъде „подкрепя и изпраща на Министерския съвет и на Народното събрание писмата” и „да се изпратят на Министерския съвет и на Народното събрание и всички постъпили становища във ВСС, касаещи решението от 17 септември 2015 г.”.

ХРИСТО ИВАНОВ: С тези уточнения моля да дадете знак с ръка.

Приема се с единодушие.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Обсъждане на Проектобюджета на съдебната власт за 2016 г.

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. УВЕДОМЯВА Министерски съвет на Република България, че по проектобюджета на съдебната власт за 2016 г. не са спазени изискванията по т.2.2.7, т.2.2.8. и т.2.2.9. по РМС № 62 от 30.01.2015 г. относно сроковете по бюджетната процедура за 2016 година

1.2. Изразява своето принципно и остро несъгласие относно изготвения от Министерство на финансите проект на бюджет на съдебната власт за 2016 г. в частта на разходите, както и относно отпадането на предложените от ВСС разпоредби на ал.6 и ал.9 към чл.2 от Проектозакон за държавния бюджет на Република България за 2016 г.

Проектът, изготвен от Министерство на финансите, предвижда разходи в размер на 473 млн. лв. Проектът, приет от Висшия съдебен съвет, предвижда разходи в размер на 542,5 млн. лв. Разликата е в размер на 69,5 млн.лв., от които 45 млн. са средствата, необходими за актуализираните възнаграждения в органите на съдебната власт, съгласно решение на ВСС по протокол № 47/17.09.2015 г. и разпоредбата на чл.59 от проекта за Закон за държавния бюджет на Република България за 2016 година.

Изготвеният от Министерство на финансите проект на бюджет на съдебната власт за 2016 г. не гарантира нормалното функциониране на съдебните институции и осигуряване на

основните политики, заложи в Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система.

1.3. Уведомява Министерски съвет за неспазената процедура. Изразява принципно и остро несъгласие с проекта за текст на § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на проекта за Закон за държавния бюджет за 2016 г.

1.4. Подкрепя и изпраща на Народното събрание и на Министерския съвет писмата на съдиите и съдебните служители от Окръжен съд-Плевен и Окръжен съд-Хасково.

1.5. Изпраща на Народното събрание и на Министерския съвет всички постъпили във ВСС становища относно решение на ВСС по Протокол № 47/17.09.2015 г.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря! Преминаваме към т.2.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Съвсем накратко, колеги, с оглед изразените становища и позиции в днешното заседание на ВСС и с оглед...., всички се обединихме, Комисия „Публична комуникация“ предлага на ВСС да се изпратят писма до Комитета на министрите на Съвета на Европа, Европейската мрежа на съдебните съвети, Консултативния съвет на европейските съдии, Консултативния съвет на европейските прокурори, Венецианската комисия и до Европейската комисия чрез представителството на Европейската комисия в България, за становище нарушават ли се установени международни принципи за независимост на съдебната

власт с проекта на Закона за държавния бюджет за 2016 г., в частта относно финансиране на съдебната власт.

Ако се обединяваме около това предложение, съответно ще бъдат подготвени писмата и ще бъдат предоставени за четвъртък.

ХРИСТО ИВАНОВ: Има ли становища, колеги? Няма. Който подкрепя предложението, моля да даде знак с ръка.

Прие се с единодушие.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Предложение за изпращане на писма до европейски институции за становище, с оглед подготовения проект на Закон за държавния бюджет

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Да се изпратят писма до Комитета на министрите на Съвета на Европа, Европейската мрежа на съдебните съвети, Консултативния съвет на европейските съдии, Консултативния съвет на европейските прокурори, Венецианската комисия и до Европейската комисия чрез представителството на Европейската комисия в България, за становище нарушават ли се установени международни принципи за независимост на съдебната власт с проекта на Закона за държавния бюджет за 2016 г., в частта относно финансиране на съдебната власт.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието.

/Закриване на заседанието – 15.50 ч./

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Таня Младенова

Лидия Здравкова

/Изготвен на 30.10.2015 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ХРИСТО ИВАНОВ